

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Η «ΠΑΡΕΑ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ»

Χρηματιστές και τραπεζίτες με διεθνείς διασυνδέσεις, οι οποίοι με την άνοδο της ΝΔ στην εξουσία παίζουν τον ρόλο των ενδιάμεσων συμβούλων

ΤΟ ΚΟΥΒΑΡΙ

Τέλη Φεβρουαρίου αποκαλύπτεται ότι η Ακρόπολις εξασφάλισε προμήθειες και υπερκέρδη από το γύρισμα ενός ομολόγου σταθερού επιτοκίου στο TEADY

ΤΟ ΕΜΒΑΣΜΑ

Λίγο αργότερα αποκαλύπτεται η έκδοση του σύνθετου ομολόγου των 280 εκατ. ευρώ και ένα έμβασμα 4,2 εκατ. ευρώ με αποστολέα offshore εταιρεία

Η ιστορία των «Ο»μολόγων

Οι πρωταγωνιστές, οι μουσικές συμφωνίες, οι βαλίτσες και οι διαδρομές των τίτλων και των προμηθειών

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΡΑΚΟΥΣΗ

Το καλοκαίρι του 2006 έφθαναν μηνύματα στις εφημερίδες ότι κάτι κακό συμβαίνει στα ασφαλιστικά ταμεία. Ακριτομυθίες στην αρχή, φήμες ότι παίζονται παιχνίδια με τα αποθεματικά και την περιουσία τους, αλλά τίποτε το συγκεκριμένο. Είχαν προηγηθεί μαζικές αντικαταστάσεις διοικητών σχεδόν σε 25 ασφαλιστικά ταμεία και οι νέοι φαίνεται πως προκαλούσαν τα πλήθη από την ανάληψη των καθηκόντων τους. Ήταν και το σκάνδαλο των «κουμπάρων» και του καρτέλ του γάλακτος, που έσκασε στην αυλή του τότε υπουργού Απασχόλησης κ. Σ. Τσιπουρίδη και ανέδειξε ως έναν βαθμό τον κομματικό «στράτο» στα ασφα-

λιστικά ταμεία. Αλλά μέχρι εκεί, τίποτε παραπάνω.

Σκόρπιες επίσης πληροφορίες την ίδια περίοδο μετέδιδαν την αίσθηση πως κάτι σοβαρό συνδέει τις πράξεις διαχείρισης του δημοσίου χρέους με τις ξένες τράπεζες.

Από τότε υπήρχαν ενδείξεις ότι μεγάλα διεθνή πιστωτικά ιδρύματα είχαν διαμορφώσει προνομιακές σχέσεις με τις βασικές πηγές χρήματος στην Αθήνα και ότι «έπαιρναν όλες τις δουλειές του κράτους», χωρίς κανείς να είναι σε θέση να αμφισβητήσει ή να εμποδίσει τη διείσδυσή τους στους μηχανισμούς διαχείρισης του ελληνικού δημοσίου χρέους.

Δάνεια, ειδικά ομόλογα, πιστωτικές διευκολύνσεις, τιτλοποιήσεις απαιτήσεων, μεγάλες εξαγορές, ιδιωτικοποιήσεις, μετοχοποιήσεις και πλήθος άλλων πράξεων προσφέρονταν αδιαφανώς, κατ'ανάθεσιν, χωρίς διαγωνισμούς, με προμήθειες και κόστος αδιευκρίνιστο σε διεθνείς χρηματοοικονομικούς οίκους, χωρίς κανείς να είναι σε θέση να ελέγξει ή να εκτιμήσει αυτά που προσφέρονταν για το πλήθος των πολλών και διαφορετικών υπηρεσιών.

Από το περασμένο Σεπτέμβριο επίσης περιγραφόταν μετ' επιτάσεως ο ρόλος της αργότερα αποκλειθείσας «παρέας του Λονδίνου».

Αρκετοί είχαν αρχίσει να μιλούν για τον ρόλο ελλήνων χρηματιστών και τραπεζιτών, εγκατεστημένων στη βρετανική πρωτεύουσα, οι οποίοι αποτελούσαν τους συνδέσμους μεταξύ των μεγάλων διεθνών χρηματοοικονομικών οίκων και της Αθήνας.

Νέοι οι περισσότεροι, με καλές σπουδές, παρακολούθησαν από κοντά, βήμα βήμα, τη διασύνδεση της ελληνικής οικονομίας με το διεθνές σύστημα των αγορών και με τα χρόνια διαμόρφωσαν σχέσεις και δεσμούς με παράγοντες και στελέχη της ελληνικής πολιτικής. Κατείχαν

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Το οργανωμένο σχέδιο λεηλασίας των αποθεματικών

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

τη γνώση, διατηρούσαν τους δεσμούς και τις σχέσεις, μπορούσαν να παίξουν τους απαραίτητους διαμεσολαβητικούς ρόλους και προφανώς με την άνοδο της Νέας Δημοκρατίας στην εξουσία βρήκαν πεδία προσφορότερα για αυτό τον ξεχωριστό ρόλο των ενδιάμεσων συμβούλων.

Φαίνεται λοιπόν πως από το περασμένο καλοκαίρι ο ρόλος των προσώπων αυτών είχε αρχίσει να παίρνει διαστάσεις, να προκαλεί αρκετούς στην Αθήνα, οι οποίοι τους περιέγραφαν ως πρόσωπα χωρίς ηθικούς φραγμούς, ως άλλους κυνικούς του χρήματος, οι οποίοι αντιμετωπίζουν τα πάντα ως μπίζνες. Δεν είναι τυχαίο ότι το περασμένο φθινόπωρο πρωτακούσαμε τον όρο «πόρνες του χρήματος».

Ως «πόρνες του χρήματος» μας τους περιέγραψε στέλεχος χρηματοοικονομικής εταιρείας συμβούλων, από εκείνα που κινούνται στη διεθνή αγορά και είναι σε θέση να γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα.

Κάπως έτσι τον περασμένο Σεπτέμβριο «Το Βήμα» περιέγραψε τον αυξημένο ρόλο και τη συμμετοχή των προσώπων αυτών στις ελληνικές οικονομικές υποθέσεις και ειδικότερα στον δανεισμό και στις μεγάλες εξαγορές της Finansbank από την Εθνική και της εταιρείας Γερμανός από την Cosmote.

Υπήρχαν με άλλα λόγια σήματα και μηνύματα, ενδείξεις και πληροφορίες ότι κάτι δεν πάει καλά στη διαχείριση πράξεων και συναλλαγών του ευρύτερου δημόσιου τομέα και πως η συνεχώς διευρυνόμενη συμμετοχή των διεθνών συμβούλων και χρηματοοικονομικών οίκων μόνο αθώα δεν ήταν. Παρά ταύτα, όμως, κανείς δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι εκείνες οι πρώτες ενδείξεις και πληροφορίες παρέπεμπαν σε μια τόσο σκανδαλώδη εξέλιξη.

Ο καιρός περνούσε, οι πρώτες εκείνες κουβέντες έρχονταν και ξανάρχονταν στο προσκήνιο, αλλά χωρίς τίποτε το χειροπιαστό. Κάποια στιγμή, στις αρχές του 2007, άρχισε να περιγράφεται ο ειδικός γραμματέας του υπουργείου Απασχόλησης κ. **Ευγένιος Παπαδόπουλος** ως «πολυπράγμων» κυβερνητικός παράγων, ως ένα πρόσωπο που «λύνει και δένει» στη ζώνη των ασφαλιστικών ταμείων. Αλλά και πάλι εκείνες οι φήμες και πληροφορίες δεν επέτρεψαν αναφορές στον Τύπο.

Ο θάνατος του Γιάννη Βαρθολομαίου

Η κατάσταση στα ασφαλιστικά ταμεία άρχισε να περιγράφεται ή καλύτερα να διερευνάται μετά τον θάνατο του *Γιάννη Βαρθολομαίου*, στις αρχές Φεβρου-

αρίου του 2007. Το μοιραίο γεγονός και οι συνθήκες θανάτου του διοικητή του ΙΚΑ προκάλεσαν το ενδιαφέρον των ΜΜΕ, τα οποία αναζητούσαν πιθανές συνδέσεις της δολοφονίας με τα μυστικά που κατείχε ο θανών διοικητής. Ήταν όμως τόσο καθαρή η αντίθεση του θύματος με τον θύτη ώστε δεν επέτρεψε οποιαδήποτε σύνδεση με άλλα θέματα. Αρκετοί αργότερα, οι πλέον καχύποπτοι, συσχέτισαν τον θάνατο του διοικητή του ΙΚΑ και άλλοτε γενικού διευθυντή του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας με τον αποσυντονισμό των κομματικών δυνάμεων στα Ταμεία και επιχείρησαν να αποδώσουν τις αποκαλύψεις στο κενό που άφησε ο εκλιπών. Τα μέχρι τώρα, όμως, γεγονότα δεν επιβεβαιώνουν κάτι τέτοιο. Βεβαίως οι χρονικές συγκυρίες και συμπτώσεις επέτρεπαν και επιτρέπουν στους καχύποπτους να επιχειρούν τέτοια άλματα όπως και να φαντάζονται συνδέσεις, ακόμη και αναπόδεικτες.

Η αλήθεια είναι πάντως ότι το μέγα σκάνδαλο άρχισε να αποκαλύπτεται σχεδόν είκοσι ημέρες μετά.

Στα τέλη Φεβρουαρίου, σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, ο πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς κ. **Αλ. Πιλάβιος** ενημερώθηκε από ιδιωτική τράπεζα για τις μεγάλες προμήθειες και τα υπερκέρδη, ύψους 5,8 εκατ. ευρώ, που εξασφάλισε η Ακρόπολις Χρηματιστηριακή από το «γύρισμα» ενός ομολόγου σταθερού επιτοκίου και αξίας 70 εκατ. ευρώ στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων.

Το ομόλογο αυτό αγόρασε η Ακρόπολις των κ. **Σ. Πρινιωτάκη** και **Γ. Αποστολίδη** από την Τράπεζα Πειραιώς. Στη συνέχεια το πούλησε σε θυγατρική της στην Κύπρο και το επαναγόρασε αμέσως, «φουσκώνοντας» την τιμή του. Έτσι «φουσκωμένο» το πούλησε στο ΤΕΑΔΥ, αποκομίζοντας τα προαναφερθέντα υπερκέρδη. Λέγεται και δεν έχει διαψευσθεί ότι η πράξη αυτή υπέπεσε στην αντίληψη της Τράπεζας Πειραιώς και καταγγέλθηκε, ως ιδιαιτέρως προβληματική, στον κ. Πιλάβιο.

Έχοντας τη συγκεκριμένη καταγγελία ο πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς δεν μπορούσε παρά να κινήσει τη διαδικασία ελέγχου. Όταν οι ελεγκτές της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς επιβεβαίωσαν τα παράνομα και εξωφρενικά υπερκέρδη, ο πρόεδρος της ανακοίνωσε στις αρχές Μαρτίου την αναστολή λειτουργίας της συγκεκριμένης χρηματιστηριακής.

Εκείνη η απόφαση του κ. Πιλάβιου είναι αλήθεια πως έρεθισε τους πάντες. Όλοι τότε άρχισαν να αναζητούν το αν υπάρχουν και άλλες παρόμοιες πράξεις της «Ακρόπολις» με άλλα Ταμεία και το αν εμπλέκονται

«Το Βήμα»
αποκάλυψε πρώτο
ότι τις αποστολές
χρημάτων
από τα Κείμενα
πραγματοποιούσε
ο χρηματιστής
κ. Γ. Παπαμαρκάκης.
Την ημέρα που
εγράφη το όνομα του
κ. Παπαμαρκάκη
η κυβέρνηση
θορυβήθηκε καθώς
το πρόσωπο ήταν
γνωστό στους
πολιτικούς
και οικονομικούς
κύκλους των Αθηνών

άλλες χρηματιστηριακές εταιρείες σε αντίστοιχες προβληματικές συναλλαγές. Οργιο φημών κατέκλυσε εκείνες τις ημέρες τις εφημερίδες για αντίστοιχες συναλλαγές.

Από πολλές πηγές τονιζόταν ότι τουλάχιστον άλλες τρεις χρηματιστηριακές εταιρείες και συγκεκριμένα η Πήγασος, η Αρτιον και η Τρωύλος είχαν εμπλακεί σε πράξεις με Ταμεία και από ορισμένες πλευρές διατυπωνόταν η εκτίμηση ότι ήταν συνδεδεμένες μεταξύ τους και συγκροτούσαν ένα είδος χρηματιστηριακού καρτέλ. Η αλήθεια είναι πως είχε ανοίξει ένας φεγγίτης, από τον οποίο άρχισε να φωτίζεται μια ιδιαιτέρως προβληματική περιοχή.

Τότε λοιπόν από τα Ταμεία, από τους συμμετέχοντες συνδι-

καλιστές, από τις χρηματιστηριακές και από τις τράπεζες άρχισε να έρχεται πληθώρα πληροφοριών, οι οποίες σε πρώτη φάση έμειναν ανεπεξέργαστες και εν πολλοίς ασύνδετες. Δεν είχε ακόμη συγκεντρωθεί κρίσιμη ύλη για τις συνδέσεις και την πλήρη αποκάλυψη του σκανδαλώ. Είχαν όμως όλοι πονηρευτεί, ένιωθαν ότι στη ζώνη των Ταμείων υπάρχει θέμα και μάλιστα μεγάλο.

Η πληροφορία για το «κρυφό» ομόλογο

Σε εκείνη τη συγκυρία και συγκεκριμένα στα μέσα Μαρτίου, ανάμεσα στο πλήθος των πληροφοριών που διέτρεχε την αγορά, έφθασε στο «Βήμα» η πληροφορία ότι το υπουργείο Οικονομικών είχε εκδώσει με ανάδοχο Εξένη τράπεζα και με ημερομηνία έκδοσης 22 Φεβρουαρίου ένα «κρυφό» σύνθετο ομόλογο, ύψους 280 εκατ. ευρώ, το οποίο τελικώς πουλήθηκε σε τέσσερα ασφαλιστικά ταμεία. Η πληροφορία ετέθη προς διασταύρωση, σε γνώση του υπουργού Οικονομίας κ. **Γ. Αλογοσκούφη**, ο οποίος δήλωσε άγνοια.

Στη συνέχεια αφού διασταυρώθηκαν από τις υπηρεσίες του υπουργείου Οικονομικών εγράφησαν στην εφημερίδα. Το θέμα έφερε τον τίτλο «γαλάζιο κρυφό ομόλογο» και περιγραφόταν ως σκανδαλώδης πράξη επειδή δεν είχε αναγγελθεί και υπήρχαν βάσιμες υπόνοιες ότι είχαν εξασφαλισθεί υπερπρομήθειες δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ.

Το πρώτο αυτό δημοσίευμα αποκάλυπτε ότι το ομόλογο ήταν δομημένο και εξαιρετικά σύνθετο, είχε εκδοθεί μυστικά, χωρίς αναγγελίες και είχε αγοραστεί μυστηριωδώς από τα τέσσερα Ταμεία, χωρίς οι διοικήσεις τους να είναι σε θέση να το αξιολογήσουν όπως θα έπρεπε. Το υπουργείο Οικονομικών αντέδρασε επιθετικά στο δημοσίευμα.

Σε ανακοίνωσή του τονιζόταν ότι δεν ήταν κρυφό, ότι εκδόθηκε απολύτως νόμιμα, ότι είχε σκοπό την κάλυψη αμυντικών δαπανών και για τούτο δεν αναγγέλθηκε, και ακόμη πως ανάδοχος ήταν η αμερικανική J.P. Morgan. Μάλιστα επισημαινόταν με στόμφο πως οι όροι του ήταν συμφέροντες για το ελληνικό Δημόσιο, ότι το επιτόκιο ήταν εξαιρετικά χαμηλό, ότι δεν δόθηκαν προμήθειες και πως το ομόλογο είχε ονομαστική αξία 280 εκατ. ευρώ, όσο και τα έσοδα που μπήκαν στα ταμεία του κράτους. Επί της ουσίας όμως και παρά την επιθετικότητα της ανακοίνωσης επιβεβαίωνε την έκδοση του ομολόγου, ενισχύοντας τις υποψίες όλων ότι κάτι δεν είχε λειτούργήσει σωστά στη συγκεκριμένη πράξη.

Το κυνήγι του Γ. Ζορμπά

Της αποκάλυψης όμως ακολούθησε, αμέσως μετά, η εμπλοκή του πρώην εισαγγελέως κ. **Γ. Ζορμπά**. Όπως εκ των υστέρων αποκαλύφθηκε ο κ. Ζορμπάς είχε ενημερωθεί από την Τράπεζα Πειραιώς, προτού ακόμη δημο-

Η ομολογία ενοχής της

Υπό το βάρος των αποκλύψεων κατέρρευσαν και οι γραμμές άμυνας του υπουργείου Οικονομικών. Η παρέμβαση της ΑΔΕΔΥ στην υπόθεση ήταν καταλυτική. Όταν απέστειλε υπόμνημα προς τη βρετανική επιτροπή κεφαλαιαγοράς, τότε η υπόθεση έλαβε άλλες διαστάσεις. Η περίφημη FSA ενεργοποιήθηκε, διενήργησε ελέγχους και έθεσε τους εμπλεκόμενους προ μεγάλων ευθυνών. Αυτή η εμπλοκή, η διεθνοποίηση που επέφερε, αποδιοργάνωσε εντελώς τους υπευθύνους και συνεχόμενους του

σκανδαλώ. Οι προσπάθειες συγκάλυψης δεν μπορούσαν πια να υποστηριχθούν καθώς οι κίνδυνοι για τους εμπλεκόμενους είχαν επανέλθει. Οι όποιες απόπειρες συγκέντρωσης του αριθμού της μίζας απέβησαν άκαρπες, καθώς τα περιουσιακά στοιχεία της «Ακρόπολις» δεσμεύθηκαν και δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί η πρόταση αντιτροφής των πράξεων από την αμερικανική τράπεζα. Εξαιτίας αυτής της πίεσης και προ του κινδύνου να τα χάσει όλα ο κ. **Γ. Παπαμαρκάκης** μετέφερε την πίεση προς

Η τράπεζα
δέχεται να
πληρώσει
για να γλιτώσει
τις αυστηρές
συνέπειες της
βρετανικής και
αμερικανικής
νομοθεσίας

την αμερικανική τράπεζα.

Δήλωσε ευθέως ότι η J.P. Morgan είπε ψέματα όταν διατεινόταν πως δεν γνώριζε τους αποδέκτες των τίτλων. Και επιπλέον με την κατάθεσή του στον κ. **Γ. Ζορμπά** κατέδειξε ότι είναι έτοιμος να καρφώσει τους πάντες. Η κατάθεσή του κλόνισε τους υπευθύνους της αμερικανικής τράπεζας και έτσι έπεισαν να συμμορφωθούν προς τις προτάσεις του και να αποδεχθούν το βάρος της άρνησης των ιδιοκτητών της «Ακρόπολις» να επιστρέψουν τις προ-

σιευθούν στο «Βήμα» οι σχετικές πληροφορίες για την έκδοση του κρυφού δομημένου ομολόγου των 280 εκατ. ευρώ, για ύποπτη συναλλαγή και συγκεκριμένα για ένα μυστήριο έμβασμα 4,2 εκατ. ευρώ που προήλθε από τη Βρετανία και είχε ως αποδέκτη την εταιρεία Forest Dove, η οποία όπως απεδείχθη ανήκε στον πατέρα Πρινωτάκη και στα παιδιά του. Το έμβασμα προερχόταν από τη Morgan Stanley και είχε ως αποστολέα μια άγνωστη ως τότε εταιρεία τη North Principal, με έδρα τα νησιά Κέιμαν.

Σχεδόν ταυτοχρόνως ο κ. Ζορμπάς δέχθηκε ανάλογες ενημερώσεις τόσο από την Εθνική Τράπεζα όσο και από τη Marfin Bank, για περιέργες συναλλαγές και συγκεκριμένα για αιτήματα απόσυρσης μετρητών του έτερου συνταξιούχου της «Ακρόπολης» κ. Απο-

στολίδη. Ο συνταξιούχος του κ. Πρινωτάκη πάσχιζε, την ίδια ημέρα που ο κ. Πιλάβιος αποφάσιζε την αναστολή λειτουργίας της «Ακρόπολης Χρηματιστηριακής», να αποσύρει σε μετρητά, δηλαδή σε βαλίτσες, περίπου 2,4 εκατ. ευρώ. Αφού απέτυχε να σηκώσει τα λεφτά από τη Marfin, τα μετέφερε αυθημερόν στην Εθνική, από όπου και επέτυχε τελικώς να λάβει τα αιτούμενα μετρητά, σχεδόν ταυτόχρονα με την ανακοίνωση της απόφασης αναστολής λειτουργίας της «Ακρόπολης» από τον κ. Πιλάβιο. Κάπως έτσι ο κ. Ζορμπάς αποφάσισε τον αιφνδιαστικό έλεγχο στη Hitech, θυγατρική και «πλυντήριο» της «Ακρόπολης Χρηματιστηριακής».

Ο ίδιος περιέγραψε στο «Βήμα» την έκπληξή του όταν διαπίστωσε ότι οι αποδέκτες των εμβασμάτων από τα Κέιμαν συνέ-

πιπταν με τους διακινητές μετρητών με βαλίτσες από τράπεζα σε τράπεζα και δεν ήταν άλλοι από τους ιδιοκτήτες της «Ακρόπολης», οι οποίοι τις προηγούμενες ημέρες είχε διαπιστωθεί ότι κερδοσκοπούσαν εις βάρος των Ταμείων.

Από εκείνη τη στιγμή άρχισε ένας αγώνας δρόμου για την αποκάλυψη του αποστολέα των εμβασμάτων.

Εν τω μεταξύ τα στόματα είχαν ανοίξει και οι πληροφορίες στον Τύπο κατέφθαναν η μία μετά την άλλη. «Το Βήμα» αποκάλυψε πρώτο ότι τις αποστολές χρημάτων από τα Κέιμαν πραγματοποιούσε ο χρηματιστής κ. Γ. Παπαμαρκάκης. Την ημέρα που εγράφη το όνομα του κ. Παπαμαρκάκη η κυβέρνηση θορυβήθηκε πραγματικά, όπως διαπίστωσαν ίδιοι όμμασιν οι πολιτι-

κοί συντάκτες, καθώς το πρόσωπο ήταν γνωστό στους πολιτικούς και οικονομικούς κύκλους των Αθηνών.

Εχαιρε γενικής εκτιμήσεως και ήταν από τα εκλεκτά μέλη της νεοδημοκρατικής παρέας του Λονδίνου, από τους αγαπημένους του κ. Χρ. Χατζηγεωργαντών των Ολυμπιακών Ακινήτων και γνώριμος επίσης από τη βρετανική πρωτεύουσα των νεαρών κκ. Σ. Πρινωτάκη και Χρ. Σταϊκούρα, οι οποίοι σπούδασαν παρέα στο City University. Κατά σύμπτωση δε καταγόταν από τα Χανιά, ο παππούς του ήταν κουμπάρος του κ. Κ. Μητσοτάκη και η θεία του εξελέγη αντινομάρχης στην ομώνυμη νομαρχία, με το νεοδημοκρατικό ψηφοδέλτιο.

Η ταραχή μάλιστα μεγάλωσε όταν «Το Βήμα» περιέγραψε πάλι πρώτο τις διαδρομές των τίτλων και βεβαίως όταν ο κ. Αβ. Σαββίδης της JP Morgan κατέθεσε στον κ. Ζορμπά πως πρώτος αγοραστής του κρυφού ομολόγου από την αμερικανική τράπεζα ήταν ο κ. Παπαμαρκάκης. Εκείνες τις ημέρες επίσης «Το Βήμα» έφερε στο φως ότι τα ομόλογα άλλαξαν την ίδια ημέρα πέντε φορές χέρια ώπου να φθάσουν στα πολύπαθα Ταμεία και όλα αυτά μόνο και μόνο για να κρυφτούν τα ίχνη και να διαμορφωθεί το περιβάλλον για τις υπερπρομήθειες των 40 εκατ. ευρώ. Όταν μάλιστα έγινε γνωστό ότι και το Ταμείο των δημοσιογράφων τοποθέτησε 130 εκατ. ευρώ σε αντίστοιχο τίτλο, με ανάδοχο την Calyon, θυγατρική της Credit Agricole, και ενδιαμέσους την Proton Bank και την Τρωύλος Χρηματιστηριακή, ξεσηκώθηκε θύελλα. Το γεγονός δε ότι το προϊόν στην Calyon σχεδίασε και πάλι Έλληνας, ο κ. Χ. Παπαδόπουλος, εκ της παρέας του Λονδίνου και τις πράξεις εκτέλεσαν τα συνδεδεμένα με τον κ. Παπαμαρκάκη στελέχη της Proton Bank – εγράφη και δεν διαψεύστηκε ότι η εταιρεία που έστειλε τις βαλίτσες από τα Κέιμαν στον Πρινωτάκη ήταν προϊόν συνεταιρισμού μεταξύ του κ. Παπαμαρκάκη και στελεχών της Proton

Bank – ήρθαν και οι τελευταίες επιφυλάξεις περί συντονισμού των δυνάμεων.

Το «Εκκλείδωμα» των τίτλων

Την ίδια περίοδο πάντως κρίσιμη ήταν τόσο η κατανόηση όσο και η περιγραφή του μηχανισμού παραγωγής των προμηθειών. Άγνωστα μέχρι τότε τα δομημένα ομόλογα και ακατανόητη η δομή τους. Το «Εκκλείδωμα» των τίτλων δεν ήταν από τις απλούστερες των υποθέσεων. Απαιτήθηκαν ατελείωτες ώρες μελέτης, πάμπολλες συζητήσεις και ακόμη περισσότερες εξηγήσεις από τεχνικούς μαθηματικούς και ειδικούς των χρηματοοικονομικών για να αποκρυπτογραφηθούν τα swaps και οι πράξεις ανταλλαγής που επέτρεπαν στην JP Morgan να κερδίζει 40 εκατ. ευρώ από μια πράξη αναδοχής ενός ομολόγου 280 εκατ. ευρώ.

Τελικώς όμως κατανοήθηκαν τα κρυμμένα μυστικά των τίτλων, η κοινωνία επείσθη ότι η μηχανή ήταν στημένη και επιστημονικά οργανωμένη, με μόνο σκοπό την αρπαγή των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Αυτή η βεβαιότητα που απέκτησε σταδιακά η κοινή γνώμη, όπως και οι αδιάψευστες μίζες, το άφθονο «μαύρο» χρήμα που έρρευσε προς άγνωστες για την ώρα κατευθύνσεις, κλόνισαν την κυβέρνηση.

Όταν δε απεδείχθη ότι 25 Ταμεία είχαν επενδύσει, κατά συντονισμένο τρόπο, περίπου 1,5 δισ. ευρώ σε αντίστοιχους τίτλους υψηλού ρίσκου, η αντίδραση ήταν μεγάλη και η ζημιά για την κυβέρνηση ακόμη μεγαλύτερη. Οι πρώτες αναφορές για τον ρόλο και την πολυπραγμοσύνη του κ. Ευγένιου Παπαδόπουλου απεδείχθησαν ελάχιστες μπρος στο βάρος των πράξεων που πραγματικά τον συνόδευσαν. Κάπως έτσι άλλωστε επιβλήθηκε και η απομάκρυνση του κ. Σ. Τσιτουριδίου από την κυβέρνηση, καθώς τίποτε πια δεν μπορούσε να δικαιολογήσει την προστασία που επί μακρόν προσέφερε στον εκλεκτό του ειδικό γραμματέα.

τράπεζας JP Morgan

μήθειες, αρχίζοντας ταυτόχρονα το Εήλωμα του μηχανισμού των υπερκερδών. Ουσιαστικά δέχονται να πληρώσουν για να γλιτώσουν τις αυστηρές συνέπειες της βρετανικής και αμερικανικής νομοθεσίας. Ομολογούν την ενοχή τους και αναλαμβάνουν όλο το κόστος προκειμένου να αποφύγουν άλλες βαρύτερες κατηγορίες από τις βρετανικές και αμερικανικές αρχές.

Όπως όλα όμως δείχνουν η υπόθεση δεν μπορεί να τελειώσει έτσι, με μια έστω καταναγκαστική επαναγορά των τίτλων από τα Ταμεία. Η

ΑΔΕΔΥ με το συμπληρωματικό υπόμνημά της προς την FSA θέτει θέμα διακίνησης μαύρου χρήματος, τόσο από τον κ. Παπαμαρκάκη όσο και από την JP. Morgan. Η κατηγορία είναι βαριά και δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητη από τη βρετανική επιτροπή κεφαλαιαγοράς. Επίσης πληροφορίες αναφέρουν ότι έχουν περιέλθει σε γνώση του ΠαΣοΚ ονόματα περιφερειακών υπεράκτιων εταιρειών του κ. Παπαμαρκάκη, μέσω των οποίων διεκινείτο και εξεπλένετο μαύρο χρήμα, με άγνωστους για την ώρα απο-

δέκτες. Ως τώρα ο νεαρός χρηματιστής δρα ψυχρά επαγγελματικά. Νιώθοντας απειλή δεν διστάζει να «δώσει» στοιχεία και να απευθύνει κατηγορίες. Αν πιεσθεί εκ νέου, κανείς δεν μπορεί να είναι βέβαιος πώς θα κινηθεί. Μοιάζει με ασθενή κρίκο και θυμίζει απασφαλισμένη χειροβομβίδα. Στην ίδια πιθανώς θέση να βρεθούν και οι ιδιοκτήτες της «Ακρόπολης» όπως και οι εμπλεκόμενοι των Ταμείων. Δεν ξέρουμε επίσης πώς θα αντιδράσουν οι κκ. Ευγένιος Παπαδόπουλος και Αγάπιος Σημαιοφορί-

δης όταν βρεθούν προ των ανακριτικών αρχών και αισθανθούν ότι κινδυνεύουν να περάσουν τις πύλες του Κορυδαλλού.

Όπως και αν έχει, οι εφιάλτες θα συνεχίσουν να καταδιώκουν για καιρό την κυβέρνηση Καραμανλή. Η υπόθεση των ομολόγων απεδείχθη ανθεκτική όσο καμία άλλη και κατέρριψε όλων των ειδών τις προβλέψεις. Και όπως βαδίζει, τίποτε δεν προδικάζει το κλείσιμό της, στο οποίο πολλοί ευελπιστούν. Ούτε βεβαίως και τις συνέπειές της, πολιτικές και άλλες.

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΙΕΣ, ΟΙ ΦΙΛΟΔΟΣΙΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ

Η «γαλάζια» παρέα του Λονδίνου

Η υπόθεση των ομολόγων έφερε στην επιφάνεια άγνωστες φιλίες και πολιτικοοικονομικές σχέσεις

Από τις ζυμώσεις στις αρχές της δεκαετίας του 1980 στο υπόγειο της πολυκατοικίας της οδού Καρνεάδου 44, όπου βρίσκονταν τα γραφεία της ΟΝΝΕΑ Κολωνακίου, ανδρώθηκε πολιτικά η γενιά που σήμερα ασκεί εξουσία και η οποία βρέθηκε πριν από χρόνια στο Aldwich, στην καρδιά του Λονδίνου. Από τις πολιτικές ιεροτελεστίες και μυήσεις της Κεντροδεξιάς που ελάμβαναν χώρα στη βρετανική πρωτεύουσα ενισχύθηκε το μίσος για το ΠαΣοΚ και μεγάλωσε η προσμονή για την ανάληψη της εξουσίας. Ομάδα φιλόδοξων νέων γαλουχήθηκε με σκοπό να παίξει τον ρόλο των σημερινών πολιτικών «μουτζακεντίν» του καραμανλίσμου.

Στενοί δεσμοί «γαλάζιου αίματος»

Η πίστη στον νεοφιλελευθερισμό, οι δεσμοί «γαλάζιου αίματος», η αφοσίωση στον πρωθυπουργό κ. Κ. Καραμανλή και σε όσα πρεσβεύει αποτελούν τους κώδικες εισόδου στη «γαλάζια» παρέα του City του Λονδίνου, αλλά και σε συγκεκριμένη πολιτική ομάδα στην Αθήνα. Η προεργασία για την έλευση του κ. Καραμανλή, αρχικά στην προεδρία του κόμματος και μετέπειτα στην πρωθυπουργία, διεξήχθη σε μεγάλο βαθμό στο City, το οποίο αποτέλεσε για τη ΝΔ την ιδεολογική Μέκκα του νεοφιλελευθερισμού. Σε αυτήν προσέτρεξαν δεκάδες στελέχη του κυβερνώντος κόμματος τα «πέτρινα» χρόνια της αντιπολίτευσης.

Η υπόθεση των ομολόγων και οι διαδρομές στα γραφεία των πολυεθνικών εταιρειών ανέδειξαν άγνωστες φιλίες, συμμαχίες και εφήμερες πολιτικές και οικονομικές σχέσεις. Κυρίως ανέδειξαν εκλεκτικές σχέσεις, οικονομικά τρίγωνα για τη λεγόμενη «γαλάζια παρέα» του Λονδίνου για την οποία έχουν γραφτεί και λεχθεί πάρα πολλά.

Η παροικία των «γαλάζιων» διατηρούσε πάντοτε έντονη παρου-

σία στο Λονδίνο και ο ρόλος της ήταν σημαντικός για τις εγχώριες διεργασίες, κυρίως διότι αποτέλεσε «φυτώριο» στελεχών στην επάνδρωση θέσεων του κρατικού μηχανισμού. Έτσι μόλις η ΝΔ έγινε κυβέρνηση αρκετά στελέχη που αξιολογήθηκαν σε κρίσιμες κρατικές θέσεις είχαν «κολλήσει» πολιτικά ένσημα στην τοπική οργάνωση του Λονδίνου.

Ο «μέντορας» και τα παιδιά από το City

Κεντρικό ρόλο στο «γαλάζιο» σύστημα του Λονδίνου διαδραματίζει ο καθηγητής κ. Κ. Γραμμένος, αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου City και πολιτικός μέντορας των

περισσότερων στελεχών της ΝΔ που πέρασαν από τη βρετανική πρωτεύουσα με αφορμή τις προπτυχιακές ή μεταπτυχιακές σπουδές. Το 1983 ίδρυσε το Τμήμα «Shipping, Trade and Finance» στο Πανεπιστήμιο City και από τότε ηγείται του εν λόγω τμήματος, ενώ είναι και επικεφαλής του προπτυχιακού τμήματος του Cass Business School του ίδιου πανεπιστημίου.

Θεωρείται από πολλά νεοδημοκρατικά στελέχη εκ των πλέον εμπιστών του «καραμανλικού» συστήματος και ορισμένοι δεν διαστάζουν να τον αποκαλέσουν και...«πατριάρχη» της ΝΔ Λονδίνου. Η πίστη του στον καραμανλισμό θεωρείται δεδομένη από το σύστημα της Αθήνας και μάλιστα

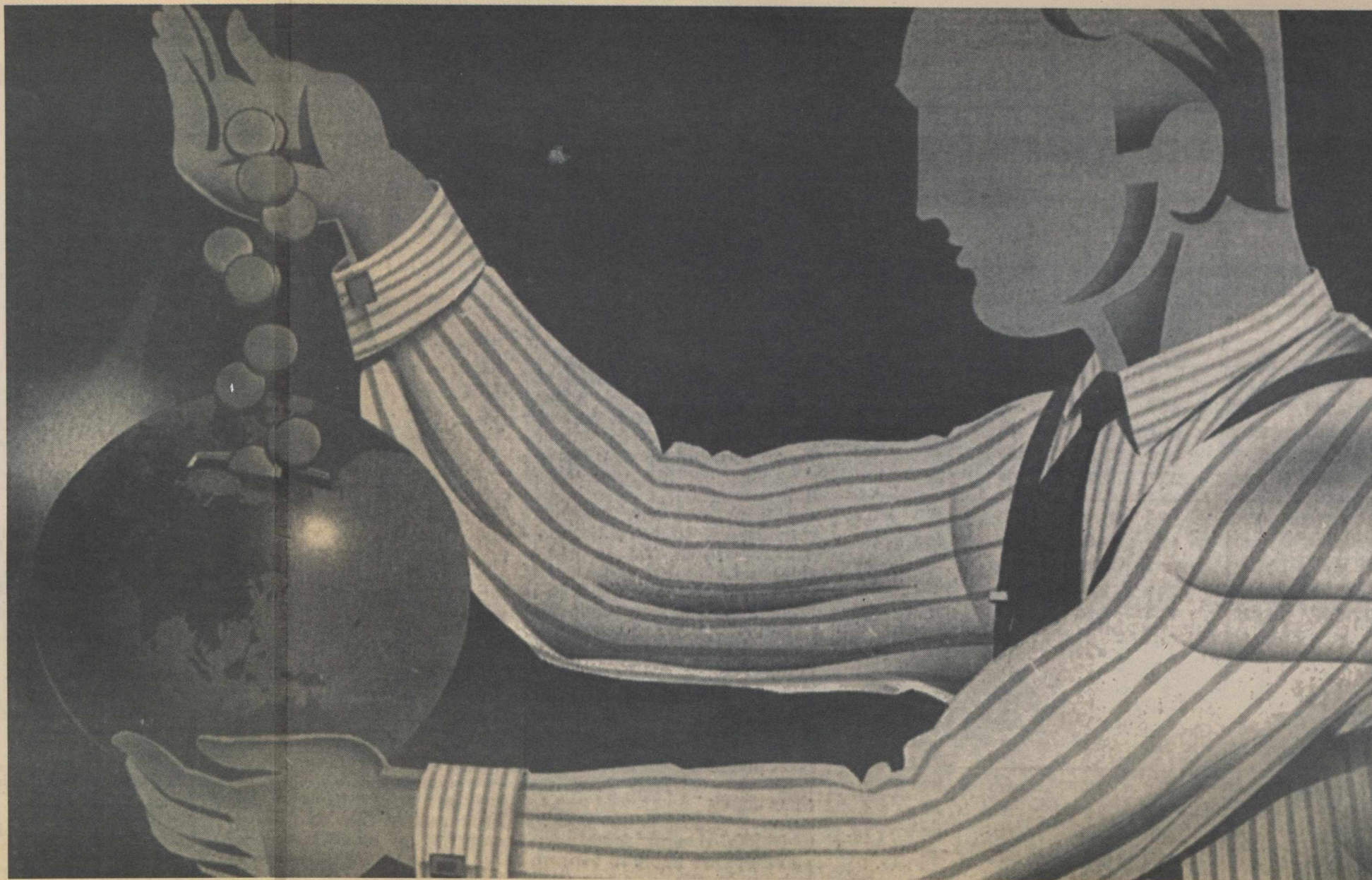
ο ίδιος επέλεξε το 2006 να ιδρύσει στην «καρδιά» του καραμανλίσμου τη Θεσσαλονίκη, το «International Hellenic University» του οποίου είναι πρόεδρος της διοικητικής ομάδας.

Ο κ. Γραμμένος συγκαταλέγεται μεταξύ των βασικών «παικτών» στις τάξεις της τοπικής οργάνωσης και μεταξύ των στελεχών που διατηρεί ανοικτούς τους διαύλους επικοινωνίας του εφοπλιστικού λόμπι με τη Ρηγίλλης. Ο Πρωθυπουργός τρέφει απεριόριστη εκτίμηση στο πρόσωπό του. Δεν είναι τυχαίο το ότι ο κ. Γραμμένος αποτελεί τον κυριότερο λόγο που ο κ. Καραμανλής, όταν επισκέπτεται το Λονδίνο, επιλέγει – όποτε έχει χρόνο – να μιλάει στο City University.

Από την ΟΝΝΕΑ Κολωνακίου στα Ολυμπιακά Ακίνητα

Ο κ. Γραμμένος διατηρεί επικοινωνία με πολλά στελέχη της «γαλάζιας» φράξιας, μεταξύ των οποίων και ο πρόεδρος της Εταιρείας Ολυμπιακά Ακίνητα ΑΕ δικηγόρος κ. Χρ. Χατζηγεωργαντάς που ανήκει στον στενό καραμανλικό πυρήνα. Ο εν λόγω πρόεδρος, ο οποίος μερικές φορές συμμετέχει και στον διευρυμένο «πρωινό καφέ» του επικοινωνιακού επιτελείου του Μεγάρου Μαξίμου, συμμετείχε και στην επικοινωνιακή ομάδα της Ρηγίλλης την οποία διηύθυνε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος κ. Θ. Ρουσόπουλος όταν η ΝΔ ήταν στην αντιπολίτευση.

Μετά την ανάληψη της ηγεσίας της ΝΔ από τον κ. Καραμανλή τον Μάρτιο του 1997 ο κ. Χατζηγεωργαντάς – ο οποίος προήλθε επίσης από την οργάνωση της ΟΝΝΕΑ Κολωνακίου, αν και δεν βρίσκεται με τον Πρωθυπουργό την ίδια περίοδο, καθώς έχουν διαφορά ηλικίας – διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στο Λονδίνο. Και αυτό διότι διατηρεί καθηγητική έδρα στη London School of Economics, όπου γαλουχήθηκαν με τις ιδέες του νεοφιλελευθερισμού πολλά στελέχη της ΝΔ. Την περίοδο όπου βρι-

σκόταν μεταξύ Αθήνας και Λονδίνου ο κ. Χατζηγεωργαντάς η τοπική οργάνωση της ΝΔ στη βρετανική πρωτεύουσα ήταν σε μεταβατικό στάδιο, κυρίως μετά την υπόθεση της ΜΑΥΟ. Πέρασε από πολλές περιπέτειες και απέκτησε και πάλι πολιτική υπόσταση και έντονη παρουσία μετά τον Μάρτιο του 1997, υπό την προεδρία του κ. Αντ. Καμινάρη (στέλεχος της USB), νυν αντιπρόεδρου του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Τότε αρχίζει σιγά σιγά και εδραϊώνεται η πεποίθηση για τη νίκη της ΝΔ.

Η σύγκρουση των «συστημάτων»

Στο Λονδίνο βέβαια δραστηριοποιούνται και άλλα στελέχη που συνδέθηκαν με τη ΝΔ, όπως ο πρόεδρος του Ταχυδρομικού Ταμιευ-

τηρίου κ. Π. Τσουπίδης, κ.ά., τα οποία όμως συνιστούν διαφορετική «παρέα», ανεξαρτήτως των σχέσεων που διατηρούν με ορισμένα από τα πρόσωπα που εμπλέκονται στην υπόθεση των ομολόγων. Στους γνωρίζοντες όμως είναι γνωστή η αντιπαλότητα που υπάρχει μεταξύ των δύο συστημάτων.

Ο κ. Χατζηγεωργαντάς – που ανήκει στον στενό πυρήνα του καραμανλίσμου και όπως χαρακτηρίστικά αναφέρουν κομματικά και κυβερνητικά στελέχη αναφέρεται πολιτικά στον κ. Ι. Αγγελού, διευθυντή του γραφείου του Πρωθυπουργού – λέγεται ότι γνωρίζει τον κ. Γ. Παπαμαρκάκη, διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρείας διαχείρισης επενδύσεων North Asset Management, με έδρα το Λονδίνο, η οποία αγόρασε το επίμαχο ομόλογο από την JP Morgan που το

εξέδωσε. Μάλιστα σημειώνουν ότι ο κ. Παπαμαρκάκης, ως σημαίνον στέλεχος στον χρηματοοικονομικό χώρο, διατηρούσε επαφές με στελέχη της ΝΔ στο Λονδίνο και στην Αθήνα, καθώς ανήκει ιδεολογικά στον χώρο της Κεντροδεξιάς.

Ο κ. Παπαμαρκάκης, ο οποίος δραστηριοποιείται επί αρκετά χρόνια στο Λονδίνο, αξιοποίησε τις σχέσεις του με το «γαλάζιο» σύστημα και το 1996 γνωρίζεται με τον κ. Θ. Πρινιωτάκη, επικεφαλής της χρηματιστηριακής εταιρείας «Ακρόπολις ΑΧΕΠΕΥ», ο οποίος πούλησε το ομόλογο στο ΤΕΑΔΥ. Ο πατέρας του κ. Σοφ. Πρινιωτάκης είχε διατελέσει πρόεδρος στην Εθνική Χρηματιστηριακή, αντιπρόεδρος του Χρηματιστηρίου Αθηνών και μέλος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς την τριετία

1990-93, επί κυβερνήσεως Κ. Μητσotάκης, και ήταν αυτός που άνοιξε την πόρτα της Ρηγίλλης στον υιό του. Έτσι ο κ. Αγάπιος Σημαιοφορίδης, υιός του τότε διευθυντή της ΝΔ κ. Κ. Σημαιοφορίδη (στενός συνεργάτης του κ. Μητσotάκη), γνώρισε τον κ. Πρινιωτάκη και το ομόλογο ακολούθησε τον δρόμο του.

Οι καλοί φοιτητές και τα μεταπτυχιακά

Ο υιός Πρινιωτάκης το 1996, μετά την αποφοίτησή του με «άριστα» από το Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου Πανεπιστημίου, πηγαίνει στο Λονδίνο και εγγράφεται στο City University Business School – όπου εδρεύει ο κ. Γραμμένος – για να κάνει το μεταπτυχιακό του στη διαχείριση επενδύ-

σεων με θέμα: «Τα παράγωγα προϊόντα στο Χρηματιστήριο Αθηνών».

Στο Λονδίνο όμως μεταβαίνει, λίγους μήνες αργότερα, και ο κ. Χρ. Σταϊκούρας, υιός του κ. Κ. Σταϊκούρα, διευθυντή του πολιτικού γραφείου του Πρωθυπουργού στη Ρηγίλλης. Εκεί ο κ. Σταϊκούρας – αφού αποφοίτησε το 1996 από τη Σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών του ΕΜΠ με την ειδικότητα του μηχανικού παραγωγής – συνδέεται με το τοπικό «γαλάζιο» σύστημα. Το 1997 αποκτά μεταπτυχιακό δίπλωμα σπουδών (MBA) με ειδικότητα στη χρηματοοικονομική, αποφοιτώντας από το Imperial College of Science, Technology and Management School και το τρίμηνο Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου 1999 συμμετέχει σε διδασκαλία μαθημάτων στο πανε-

πιστήμιο όπου κατέχει έδρα ο κ. Γραμμένος.

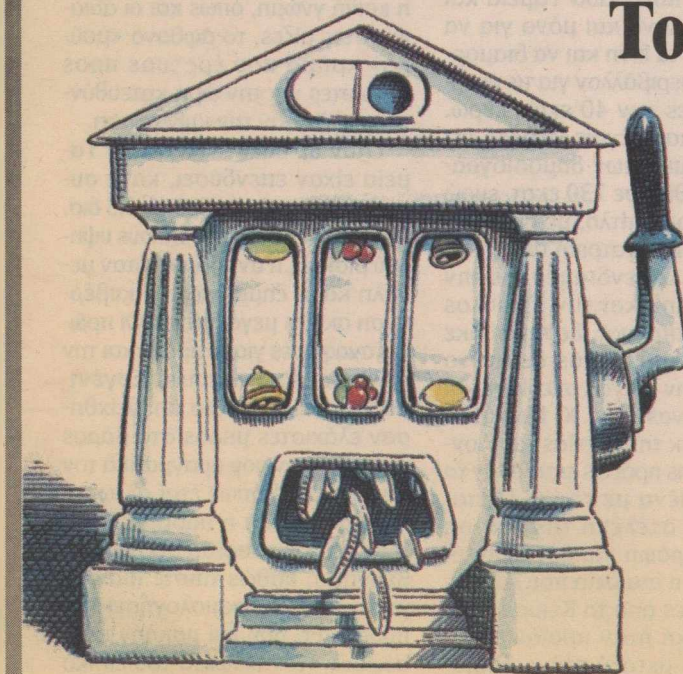
Στη συνέχεια ο κ. Σταϊκούρας επιστρέφει στην Ελλάδα όπου και δραστηριοποιείται. Λίγο καιρό μετά μεταβαίνει εκ νέου στο City του Λονδίνου και φοιτά στο ίδιο πανεπιστήμιο όπου εδρεύει ο κ. Γραμμένος. Το 2001 αποκτά το διδακτορικό του στην τραπεζική και στη χρηματοοικονομική από το City University και συγκεκριμένα από το Τμήμα City University Business (Cass Business School) Department of Banking and Finance. Στο ίδιο πανεπιστήμιο όμως ολοκληρώνει το 2004 το διδακτορικό του στα οικονομικά και ο κ. Πρινιωτάκης, με τίτλο διατριβής: «Παράγοντες κινδύνου στις ελληνικές εταιρείες: μια εμπειρική ανάλυση».

Μια γνωριμία που μένει κρυφή

Οι κκ. Σταϊκούρας (σήμερα επικουρος καθηγητής του Τμήματος Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής) και Πρινιωτάκης, όπως υποστηρίζουν στελέχη της ΝΔ αλλά και το ΠαΣοΚ, γνωρίζονται, αν και οι ίδιοι το διαφεύδουν. Τον περασμένο όμως Δεκέμβριο συμμετείχαν και οι δύο σε ημερίδα της ΠΑΣΠ στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Υπάρχουν όμως στελέχη της ΝΔ που επιμένουν ότι γνωρίζονται καθώς αναφέρουν ότι δεν είναι δυνατόν να μην ήξερε ο κ. Σταϊκούρας (το διαφεύδει) τον κ. Πρινιωτάκη, καθώς ως το 2006 ήταν μέλος του ΔΣ του Ελληνικού Κέντρου Επενδύσεων και στελέχος της αγοράς.

Στις 16 Μαΐου ο εκπρόσωπος Τύπου του ΠαΣοΚ κ. Π. Ευθυμίου, παρά το γεγονός ότι η κυβέρνηση επιχείρησε να παίξει με το ότι η ΠΑΣΠ κάλεσε τον κ. Πρινιωτάκη σε εκδήλωσή της, έθεσε δημοσίως το ερώτημα: «Ποιοι γνώριζαν τον κ. Πρινιωτάκη; Οι φοιτητές της ΠΑΣΠ ή οι καθηγητές και ο κ. Σταϊκούρας;».

Το χρονικό ενός σκανδάλου: από τον έλεγχο στην «Ακρόπολις» ως τις αποκαλύψεις Παπαμαρκάκη

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2006 > Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ζήτησε από όλες τις χρηματιστηριακές εταιρείες να της κοινοποιήσουν τις συναλλαγές που είχαν διενεργήσει σε ομόλογα για λογαριασμό ασφαλιστικών ταμείων το 2006.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2007 > Ελεγχοι της Επιτροπής στα βιβλία της «Ακρόπολις ΑΧΕΠΕΥ».

1η ΜΑΡΤΙΟΥ 2007 > Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ανακοινώνει ότι βρήκε την τεράστια για τα δεδομένα της αγοράς προμήθεια του 7% στο ομόλογο των 70 εκατ. ευρώ του ΤΑΕΔΥ, πρόεδρος στο οποίο ήταν ο κ. Αγ. Σημαιοφορίδης. Τα 5 εκατ. ευρώ της προμήθειας ποτέ δεν μπήκαν

στα ταμεία της εταιρείας, γι' αυτό και έπιασε δουλειά η Εθνική Αρχή για το ξέπλυμα χρήματος (Επιτροπή Ζορμπά). Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς αποφάσισε την προσωρινή αναστολή άδειας λειτουργίας της «Ακρόπολις ΑΧΕΠΕΥ» και υπέβαλε μηνυτήρια αναφορά.

6 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007 > Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών κ. Γ. Κολιοκώστας διέταξε κατεπείγουσα προκαταρκτική έρευνα για την υπόθεση των ομολόγων.

15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007 > «Το Βήμα» αποκαλύπτει την ύπαρξη του κρυφού ομολόγου των 280 εκατ. ευρώ που εξέδωσε το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους με άνοδο της JP Morgan για να πουληθεί εν συ-

νεχεία από την «Ακρόπολις» σε τέσσερα Ταμεία.

29 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007 > Αποκαλύπτεται και δεύτερο κρυφό ομόλογο 130 εκατ. ευρώ που έχει εκδώσει το Δημόσιο με την Εμπορική Τράπεζα και μέσω Calyon, Proton Bank, HVB και Τρώλος Χρηματιστηριακή καταλήγει στο ΤΣΠΕΑΘ.

18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2007 > Οριστική ανάκληση της άδειας λειτουργίας της «Ακρόπολις» από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Πόρισμα-καταπέλτης αναφέρει φορολογικές παραβάσεις και αποκαλύπτει τις διαδρομές του «βρώμικου χρήματος». Υποβολή συμπληρωματικών στοιχείων στην ήδη υποβληθείσα μηνυτήρια ανα-

φορά για την «Ακρόπολις».

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2007 > Πρόταση της JP Morgan για να αγοράσει από τη North Asset Management (NAM) του κ. Γ. Παπαμαρκάκη το ομόλογο των 280 εκατ. ευρώ στην ίδια τιμή που της το πούλησε, δηλαδή στο 92,95% της ονομαστικής αξίας του.

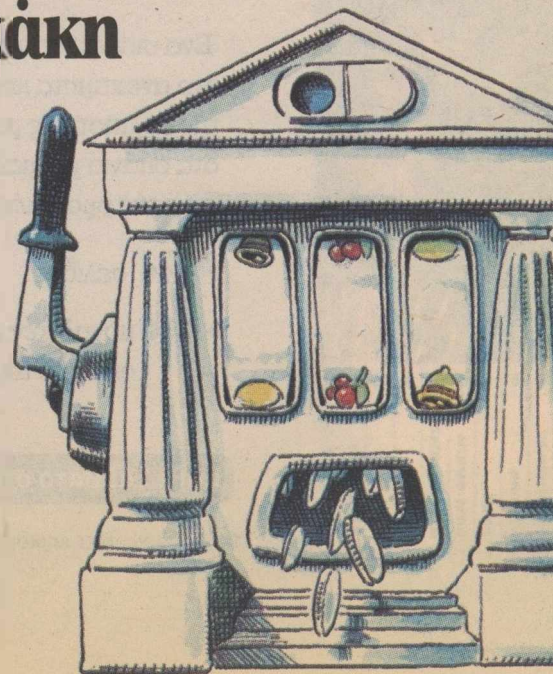
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2007 > Προσωρινή αναστολή λειτουργίας της Artion ΑΧΕΠΕΥ από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Το πόρισμα της Επιτροπής κάνει λόγο για σημαντικές φορολογικές παραβάσεις.

24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2007 > Η κυπριακή Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς αφαιρεί την άδεια

λειτουργίας της «Τρώλος ΚΕΠΕΥ» και παραπέμπει την υπόθεση στον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

18 ΜΑΪΟΥ 2007 > Ο κ. Παπαμαρκάκης καταθέτει στον κ. Ζορμπά. Εκδίδει ανακοίνωση, απορρίπτει την πρόταση της JP Morgan και υποστηρίζει ότι γνώριζε σε ανώτατο επίπεδο πως η North δεν θα διακρατούσε τον τίτλο αλλά θα τον μεταπλούσε στην «Ακρόπολις» για να καταλήξει στα Ταμεία.

25 ΜΑΪΟΥ 2007 > Νέα πρόταση από την JP Morgan που αποδέχεται την ενοχή και προτείνει την επαναγορά του ομολόγου απευθείας από τα Ταμεία, σε συνεργασία με τον κ. Παπαμαρκάκη.

ΑΠΟΨΗ

Αλήθειες και δομημένα ψέματα

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ

Κατά την πρόσφατη συζήτηση στη Βουλή για το «σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων» και γενικότερα για το θέμα της διαφθοράς στο Δημόσιο, αναφέρθηκαν από την πλευρά της κυβέρνησης σαν σκάνδαλα και συγκεκριμένες πράξεις δημοσιονομικής διαχείρισης της προηγούμενης κυβέρνησης με στόχο προφανώς τη δημιουργία πολιτικών εντυπώσεων και συμψηφισμών. Έτσι, ειπώθηκε ότι το θέμα των δομημένων ομολόγων αποτελεί μεν σκάνδαλο,

που όμως τούτο δεν συγκρίνεται με αυτά της προηγούμενης κυβέρνησης και σαν τέτοια αναφέρθηκαν μεταξύ των άλλων: οι τιτλοποιήσεις εσόδων του Δημοσίου, το swap με την Goldman Sachs, οι παλιές αγορές ομολόγων από τα ασφαλιστικά ταμεία και όπως πάντα η υπόθεση της ΔΕΚΑ ΑΕ. Ωστόσο, για τους γνωρίζοντες τα πράγματα, και οι τέσσερις αυτές περιπτώσεις δεν μπορεί να αχθούν προς συμψηφισμό με το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, γιατί απλά

δεν έχουν καμία σχέση μεταξύ τους. Και τα τέσσερα παραδείγματα είναι ατυχή γιατί το πρόβλημα της διαφθοράς δεν τα αγγίζει δεδομένου ότι οι ενέργειές τους αποτελούσαν πράξεις συνήθους διαχείρισης εντός του υφισταμένου νομικού πλαισίου. Πώς συνεπώς αυτά θα συμψηφισθούν με το σκάνδαλο των ομολόγων που συντάραξε το πανελλήνιο, όταν αυτοί που τα επινόησαν, σχεδίασαν και προώθησαν, βαρύνονται με υπερχειλή δόλο.

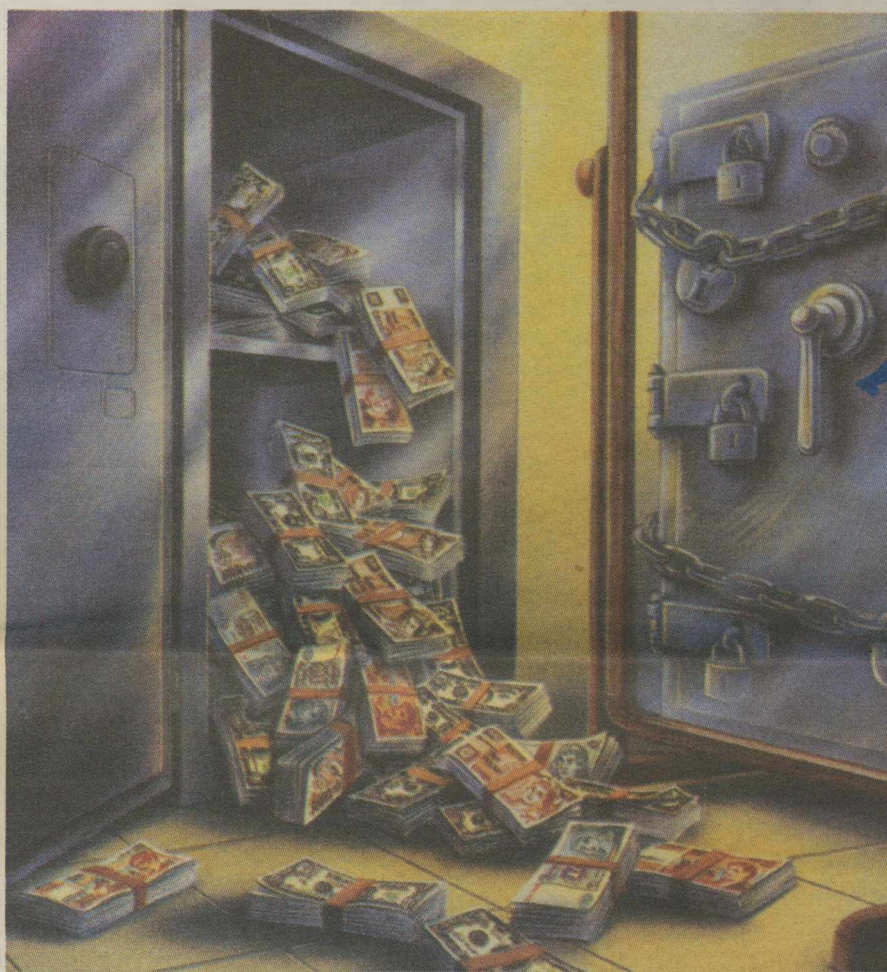
1 Τιτλοποίηση εσόδων του Δημοσίου

Κατ' αρχήν το προϊόν αυτό δεν είναι ομόλογο με την κλασική έννοια του όρου. Πρόκειται για προεξπράξη θεσμοθετημένων και βέβαιων εσόδων του Δημοσίου από διάφορους φορείς (π.χ. ΤΠ & Δανείων - Eurocontrol, Γ' ΚΠΣ κτλ.) με εκχώρηση δικαιωμάτων του, που ενσωματώνονται σε κάποιους τίτλους, πάντοτε σύμφωνα με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο. Πρακτική άλλωστε που είχε ακολουθηθεί και από άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου έτσι να μην επιβαρύνουν το χρέος και να μειώσουν το έλλειμμα τους. Και βέβαια υπήρξε δημοσιότητα και διαφάνεια καθώς και ενημέρωση της Επιτροπής.

Η νέα διακυβέρνηση ως αντιπολίτευση είχε καταγγείλει την πρακτική αυτή. Ως κυβέρνηση όμως ξεκίνησε μια τέτοια διαδικασία τιτλοποίησης που όμως προσέκρουσε σε διαφορετική προσέγγιση του θέματος αυτού από την ΕΕ, που θεωρεί τώρα ότι τα όποια μέτρα λαμβάνονται για τη μείωση των ελλειμμάτων θα πρέπει να είναι διάρκειας και όχι προσωρινού-περιστασιακού χαρακτήρα.

Εν προκειμένω σημειώνεται ότι κατά την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων αναφέρονται κατά καιρούς διάφορα προβλήματα σχετικά με την ερμηνεία αυτών που η Επιτροπή κατόπιν διαβουλεύσεων με τα κράτη-μέλη λύνει κατά τον ένα ή άλλον τρόπο, ανάλογα με τις διαστάσεις και τις παραμέτρους που συναρτώνται με κάθε θέμα, αλλά και τα επιχειρήματα που παρατίθενται από κάθε πλευρά. Παράδειγμα πρόσφατο για την έξοδο της χώρας μας από την επιτήρηση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δέχθηκε ως αφαιρετικά του ελλείμματος και έσοδα από μέτρα που δεν είναι μόνιμου χαρακτήρα παρά τη γενική αρνητική θέση της.

Πάντως θέμα διαφθοράς δεν υποστηρίχθηκε ποτέ από καμία πλευρά ότι υπήρξε, αλλά και δεν θα μπορούσε άλλωστε εκ των πραγμάτων να υπάρξει. Γι' αυτό και η νέα διακυβέρνηση προχώρησε το 2005 σε τιτλοποίηση μέσω του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, και μάλιστα δανείων για τριπλάσιο ποσό.

2 Swaps με Goldman Sachs

Η ένταξή μας στην ΟΝΕ και η καθιέρωση του ευρώ ως εθνικού νομίσματος έφερε στο προσκήνιο και το θέμα της αναδιάρθρωσης του δημοσίου χρέους (εσωτερικού - εξωτερικού).

Στο πλαίσιο αυτό με στόχο τη μείωση του εξωτερικού χρέους ως ποσοστό του συνολικού χρέους, αλλά και τη μείωση των δαπανών εξυπηρέτησής του, κάποια δάνεια που είχαν συναφθεί σε γεν και δολάρια κυρίως, μετατράπηκαν σε ευρώ, το επίσημο πλέον νόμισμα της χώρας, με ταυτόχρονη μετατροπή μέρους του κεφαλαίου (χρεολύσια) σε τόκους (δαπάνες). Η πράξη

(swap) αυτή είχε και πρόσθετο στόχο την εξάλειψη του συναλλαγματικού κινδύνου που προκαλούσε η διακύμανση των νομισμάτων αυτών, καθώς και τη μείωση του χρέους που η συγκυρία απαιτούσε τη συγκεκριμένη εποχή.

Το εν λόγω swap έγινε με διαφανείς όρους και τη δέουσα δημοσιότητα. Εν προκειμένω σημειούται ότι και η σημερινή κυβέρνηση όταν ήλθε στην εξουσία χρησιμοποίησε τα swaps, που είχε καταγγείλει στο παρελθόν, για την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων της. Για το εν λόγω swap μάλιστα ήλθε σε νέα διαπραγμάτευση με την εν λόγω τράπεζα, διαπραγμάτευση που κατέληξε ως γνωστόν σε παράταση της λήξης του εν λόγω swap από το έτος 2019 στο έτος 2037.

Και βέβαια θέμα διαφθοράς ούτε εδώ ση-

μειώθηκε ούτε άλλωστε θα μπορούσε, γιατί αυτό και η αναφορά σε αυτό σαν σκάνδαλο υπήρξε ατυχής. Το αν η κίνηση ή η ενέργεια αυτή υπήρξε ακριβή ή όχι για το Δημόσιο είναι άλλο θέμα. Για να κριθεί αυτό όμως (και εδώ διευκρινίζεται όσον αφορά το κόστος ότι στο επιτόκιο ενσωματώθηκε και μέρος του κεφαλαίου) θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι στόχοι της δημοσιονομικής πολιτικής κατά το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα καθώς και το είδος του προϊόντος. Και αυτό είναι θέμα πολιτικών αποφάσεων.

3 Επενδύσεις ασφαλιστικών ταμείων

Όπως είναι γνωστό με τον Ν. 2676/99 παρασχέθηκε στους ασφαλιστικούς οργανισμούς η ευχέρεια να επενδύουν τα διαθέσιμά τους ως το 23% του ενεργητικού τους σε ακίνητα, μετοχές κτλ. τίτλους εταιρειών εισηγμένων στο ΧΑΑ και βέβαια με τους όρους και προϋποθέσεις που ορίζουν οι σχετικές διατάξεις.

Στο πλαίσιο αυτό πραγματοποιήθηκαν κατά το παρελθόν επενδύσεις των διαθεσίμων των ασφαλιστικών ταμείων σε ομόλογα του Δημοσίου με ιδιαίτερα ευνοϊκούς όρους, χωρίς να αναφερθούν προβλήματα κακοδιαχείρισης της περιουσίας τους, δεδομένου ότι η όλη διαδικασία υπήρξε διαφανής και οι σχετικές πράξεις εμφανίστηκαν στην Ηλεκτρονική Δευτερογενή Αγορά Τίτλων (ΗΔΑΤ). Η ΗΔΑΤ είναι η αγορά όπου γίνεται η διαπραγμάτευση των ομολόγων του Δημοσίου και εκεί διαμορφώνονται οι τιμές αυτών βάσει της ζήτησης και της προσφοράς. Η Τράπεζα της Ελλάδος ως γνωστόν λειτουργεί και ελέγχει την ΗΔΑΤ.

Τον τελευταίο καιρό όμως τα ασφαλιστικά ταμεία προέβησαν σε επενδύσεις των αποθεματικών τους σε προϊόντα υψηλού ρίσκου - «δομημένα ομόλογα» - και σε ποσοστό μεγαλύτερο του 23%. Η όλη διαδικασία υπήρξε αδιαφανής, αφού διατέθηκαν εξωθεσμικά και χωρίς οι τελικοί επενδυτές να ξέρουν τι ακριβώς αγοράζουν και σε ποια τιμή, αφού δεν υπάρχουν πουθενά τιμές αγοράς και πώλησης για αυτά τα ομόλογα, με συνέπεια τα Ταμεία να οδηγούνται με βεβαιότητα σε απώλεια εσόδων τους αλλά και σε κάποιες περιπτώσεις ίσως και του κεφαλαίου τους.

Η απόπειρα συσχετισμού με την υπόθεση της ΔΕΚΑ

Στην προσπάθεια συμψηφισμού του σκανδάλου των δομημένων ομολόγων με προβλήματα του παρελθόντος αναφέρθηκε ακόμη και το θέμα της ΔΕΚΑ ΑΕ που εκκρεμεί προς εκδίκαση.

Ας δούμε όμως αν το αντικείμενο της υπόθεσης της ΔΕΚΑ και οι χειρισμοί των μελών του ΔΣ για τα οποία κατηγορούνται έχουν καμία σχέση με το «σκάνδαλο» του Χρηματιστηρίου, αλλά και με το σκάνδαλο σήμερα των δομημένων ομολόγων.

α. Οι ενέργειες για τις οποίες

κατηγορείται το ΔΣ όπως έχει αναφερθεί, πολλές φορές, ήταν απολύτως νόμιμες και κινήθηκαν στο πλαίσιο που καθορίζουν οι σχετικές διατάξεις (Ν. 2526/97).

β. Η αγορά και η πώληση μετοχών έγινε σε συνθήκες πλήρους διαφάνειας σε τιμές αγοράς, δηλαδή σε τιμές της επίσημης χρηματιστηριακής αγοράς (σε τιμές «του πίνακα τιμών» που όλοι έβλεπαν και αγόραζαν αν το επιθυμούσαν) και όχι εξωπραγματικές ή εξωχρηματιστηριακές.

γ. Το ΔΣ δεν προέβη σε αγορά

και πώληση μετοχών οποιονδήποτε εταιρειών. Δεν αγόρασε π.χ. «φρούσκες» κατά το κοινώς λεγόμενο, αλλά μόνο μετοχές των σοβαρότερων δημόσιων επιχειρήσεων ή οργανισμών (ΟΤΕ - ΕΤΕ - ΕΛΛΠΕ - Εμπορική) οι οποίες αποτελούσαν και την περιουσία της και πάντοτε σε τρέχουσες τιμές αγοράς. Εγινε, δηλαδή, μετάλλαξη της σύνθεσης του χαρτοφυλακίου της, γεγονός που αποδείχθηκε με την πάροδο του χρόνου ότι ήταν η καλύτερη επένδυση.

δ. Το ΔΣ κατηγορείται για δια-

χειριστικές πράξεις που ενήργησε από 10.3 ως 9.4.2000, δηλαδή σε έναν μήνα. Το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου όμως συντελέστηκε καθ' όλη τη διάρκεια κυρίως του 1999 και εν μέρει του 2000. Συνεπώς και ανεξάρτητα απ' όλα τα άλλα δεν μπορεί να αποδοθεί αυτό στη ΔΕΚΑ παρά τις προσπάθειες που καταβάλλονται.

ε. Τέλος κατά τη συζήτηση της υπόθεσης πρωτοδίκως στο δικαστήριο, δεν αποδείχθηκε ότι υπήρξε χειραγώγηση του Χρηματιστηρίου. Το δικαστήριο

αθώωσε τα μέλη του ΔΣ για τυπικούς λόγους, γιατί στην ουσία μετά μακρά και επίπονη διαδικασία πείστηκε ότι δεν τέλεσαν τις αποδιδόμενες σε αυτούς κατηγορίες, αφού πέραν των άλλων αποδείχθηκε ότι δεν υπήρξε καμία ζημία για το Δημόσιο.

Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, ο συσχετισμός του σκανδάλου «των δομημένων ομολόγων» με τις παραπάνω ενέργειες της προηγούμενης κυβέρνησης δεν έχει καμία σχέση και συνεπώς δεν μπορούν να συμψηφισθούν.

12+1 πρόσωπα πίσω από τα ομόλογα

Π. Δούκας

Ο υφυπουργός Οικονομικών βρέθηκε στο επίκεντρο του σκανδάλου καθώς ήταν ο εκδότης - αυτός που υπέγραψε την απόφαση για την έκδοση - του δομημένου ομολόγου των 280 εκατομμυρίων ευρώ.

Γ. Αποστολίδης

Μαζί με τον κ. Σ. Πρινιωτάκη ίδρυσαν το 1997 την Ακρόπολις ΑΧΕΠΕΥ. Την περίοδο '90-'93 ήταν διευθυντής επενδύσεων της Εθνικής Τράπεζας και έχει διατελέσει μέλος την Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Αριστος γνώστης της αγοράς ομολόγων.

Θ. Πρινιωτάκης

Γιος του κ. Σ. Πρινιωτάκη, αντιπρόεδρος της Ακρόπολις ΑΧΕΠΕΥ. Αναλαμβάνει ενεργό ρόλο στην εταιρεία το 2004. Έκανε τις διαπραγματεύσεις με τα Ταμεία και για το «αμαρτωλό» δομημένο ομόλογο των 280 εκατ. ευρώ.

Σ. Πρινιωτάκης

Μαζί με τον κ. Γ. Αποστολίδη ίδρυσαν το 1997 την Ακρόπολις ΑΧΕΠΕΥ. Έχει διατελέσει διευθύνων σύμβουλος στην Εθνική Χρηματιστηριακή επί κυβερνήσεως Κ. Μητσοτάκη την

περίοδο '90-'93, καθώς και αντιπρόεδρος του Χρηματιστηρίου.

Ι. Καλογεράκης

Εκ των ιδρυτών και διευθύνων σύμβουλους της Artion ΑΧΕΠΕΥ. Παλιό στέλεχος της Σίγμα ΑΧΕ και της ΑΒΝ Αμφο ΑΕΙΑ ΑΧΕ. Σύμφωνα με το πόρισμα της Επιτροπής θεωρείται ότι δρούσε εν αγνοία των υπόλοιπων βασιικών μετόχων της εταιρείας.

Γ. Κουρής

Ο γενικός γραμματέας του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, παλιός συνεργάτης του Ι. Παλαιοκρασσά στο υπουργείο Οικονομικών, ήταν ιδιοκτήτης της ΕΛΔΕ Μνα κατά τα χρόνια που η ΝΔ ήταν εκτός εξουσίας. Σήμερα είναι το κεντρικό πρόσωπο στην υπόθεση, αφού έχει την ευθύνη της διαχείρισης του δημοσίου χρέους και εποπτεύει την αρμόδια διεύθυνση του Λογιστηρίου.

Ζωή Μπασμπανέλου

Παλαιά (ικανή) ασφαλιστρια της Interamerican. Στην πορεία απέκτησε εξειδίκευση στα ομόλογα. Κατηγορείται ότι μαζί με τον κ. Καλογεράκη έστησαν την Τρωύλος για να κάνει ύποπτες συναλλαγές με ομόλογα μόνο στην Ελλάδα και με πελάτες ασφαλιστικά ταμεία.

Αβρ. Σαββίδης

Το νούμερο 2 της JP Morgan στην Ελλάδα φέρεται ότι έχει

πέσει σε δυσμένεια στην τράπεζα μετά την κατάθεσή του στον εισαγγελέα.

Γ. Παπαμαρκάκης

Ο 40χρονος με καταγωγή από τα Χανιά της Κρήτης έχει εγκατασταθεί στο Λονδίνο από τα μέσα της περασμένης δεκαετίας εργαζόμενος για λογαριασμό του διεθνούς χρηματοοικονομικού οίκου Morgan Stanley, προτού ιδρύσει τη δική του επενδυτική εταιρεία North Asset Management η οποία έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην πορεία του κρυφού ομολόγου προς τα Ταμεία. Η καριέρα του κ. Παπαμαρκάκη ξεκίνησε στην εγχώρια αγορά όπου έγινε γνωστός τη δεκαετία του '90 ως dealer ομολόγων για λογαριασμό την τότε Bayerische και νυν HypoVereinsbank, της γερμανικής τράπεζας που ήταν ένας από τους σταθμούς του ομολόγου στην πορεία του προς τα Ταμεία. Στη συνέχεια μεταπήδησε στη Morgan Stanley όπου οι επενδυτικές του επιλογές αποδείχθηκαν εξαιρετικά κερδοφόρες στη διάρκεια της διεθνούς χρηματοοικονομικής κρίσης του 1997 και της υποτίμησης της δραχμής το 1998. Από τις κινήσεις του την εποχή εκείνη «θρυλείται» στην αγορά ότι εισέπραξε μόνον της τάξεως των 5 εκατ. στερλινών. Στις αρχές της τρέχουσας δεκαετίας εγκατέλειψε τη Morgan Stanley. Οι φήμες λένε ότι η αποχώρηση δεν ήταν οικειοθελής. Επόμενος σταθμός στην καριέρα του ήταν

η ίδρυση της North Asset Management.

Χ. Αδαμόπουλος

Ο 53χρονος επικεφαλής του γραφείου της JP Morgan στην Ελλάδα φημίζεται για τις γνωριμίες του και για τις ικανότητές του στο κλείσιμο deal. Ως μεσάζων για λογαριασμό της Credit Suisse First Boston όπου εργαζόταν ως το 2002 έχει κλείσει πολλές δουλειές όχι μόνο για λογαριασμό του Δημοσίου, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα. Κινείται στην περιοχή του ελληνικού Δημοσίου συνεργαζόμενος και με τις κυβερνήσεις του ΠαΣοΚ. Από τη σημερινή κυβέρνηση φέρεται να διατηρεί στενές σχέσεις με το οικονομικό επιτελείο, μέλη του οποίου γνώριζε ήδη από το Σίτι του Λονδίνου.

Αγ. Σημαιοφορίδης

Γιος του παλαιού Γενικού Διευθυντή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κ. Σημαιοφορίδη. Από στρατός αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού. Ιδιοκτήτης βενζινάδικου. Σύμφωνα με το πόρισμα της Κεφαλαιαγοράς είχε αναθέσει εν λευκώ τη διαχείριση των ομολόγων του ΤΕΑΔΥ στην Ακρόπολις.

Π. Τσουπίδης

Ο 55χρονος πρόεδρος του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου βρέθηκε στην επικαιρότητα για τη συμμετοχή του στη διοί-

κηση της North Real Estate Opportunities Fund, εταιρείας του κ. Παπαμαρκάκη που ασχολείται με επενδύσεις σε εμπορικά ακίνητα στην Νοτιοανατολική Ευρώπη και είναι εισηγμένη στο Χρηματιστήριο AIM του Λονδίνου. Είναι απόφοιτος του Κολλεγίου Αθηνών (τάξη του 1971) και ολοκλήρωσε τις σπουδές του με Master στα Οικονομικά από το Πανεπιστήμιο Wisconsin Madison των ΗΠΑ. Στη συνέχεια εργάστηκε στην Chase Manhattan Bank, στην αρχή ως αναλυτής και κατόπιν ως στέλεχος κορηγήσεων. Από το 1981 ως το 1995 διετέλεσε διευθυντής κορηγήσεων και εργασιών για την Ελλάδα στη Midland Bank (σημερινή HSBC), ενώ από το 1996 ως το 1999 ήταν πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της Δωρικής Τράπεζας. Την περίοδο 2000-2004 ήταν σύμβουλος επενδύσεων σε Ανατολική Ευρώπη και Ρωσία, ενώ κατά τη διετία 2001-2002 κατείχε τη θέση του διευθύνοντος συμβούλου στην Global Fund Management ΑΕΠΕΥ.

Αλ. Πιλάβιος

Πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς από τον Απρίλιο του 2004. Εμπειροστέλεχος της αγοράς με ειδίκευση στη διαχείριση κεφαλαίων, αλλά και με θητεία στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Έχει εργαστεί στην ΕΤΒΑ, στην Εμπορική και στην Alpha Bank.